

76. Lista kyrka, Väster Rekarne hd.

Pl. 9: B. 764.

Litteratur: B. 764; L. 990; J. Peringskiöld, 1686, s. 44.

J. Peringskiöld säger runstenen vara »I Lijsta Kyrkiodörr»; den är nu borta.

Enligt måtten i B. 764 har runstenen varit 1,88 m hög, 1,12 m bred vid foten och c:a 1 m i toppen. Ämnet har säkerligen varit gråsten.

Inskriften är i B. 764, där toppen tecknas dold av muren, följande:

ofa · lit · kiara · m — iiulf · faþur · sin · kuþ · hialbi · selu · hans
 5 10 15 20 25 30 35 40

Det första namnet har L. 990 fullständigt till **Tofa**, den avlidnes kan kanske förmodas varit **uiulf**, vilken S. Lindqvist ATS. 22: 1, s. 130, not 2 tänker möjligen vara densamme som **uiulfr** Sö. 115 Kolunda.

Översättning: Tova lät göra [denna minnesvård efter] Viulf, sin fader. Gud hjälpe hans själ!

77. Lista kyrka, Väster Rekarne hd.

Pl. 40.

Litteratur: S. Lindqvist, ATS. 22: 1, s. 84, 100.

Vid mitt besök 1897 anträffade jag i vapenhuset på södra sidan om kyrkan en kalksten med slingor utan runor, som suttit över dörren mellan vapenhuset och kyrkan och togs ut 1894. Förut syntes blott en liten del av densamma. Längden var 1,70 m, bredden i ena ändan 60 cm, i den andra 65 cm.

S. Lindqvist ATS. 22: 1, s. 84 finner den påminna om en gavelsten till en stenkista.

78. Lista kyrka, Väster Rekarne hd.

Pl. 41.

Litteratur: O. Hermelin, V. Rekarne härads fornlemn. s. 109, teckn.; L. 1949; VHAA:s månadsbl. 1, 1873, s. 130; J. H. Schröder, Ad Runographiam Scandinaviae accessiones novae, Ups. 1833, s. 8 (A. J. Cnattingius).

På kyrkodörren mellan vapenhuset och det inre av kyrkan i Lista, som nu förvaras i Strängnäs kyrkomuseum, finnes en metallring, som enl. O. Hermelin är 6 1/2 t. (19,29 cm) i diameter, 3/8 t. tjock, 3/4 t. bred och till vänster om fästet bär runinskriften:

betiir likuloaus uppenbarligen namn på aposteln Petrus och helgonet Nikolaus.I 1—6 **betiir** äro av **b** staven och nedre ringen klara, **e** synes ha prick, **t** är 1, men en fördjupning tyder kanske ock på en bistav t. h., 4—5 äro stavar utan bistav och i 6 **r** går ej bistaven in till staven på mitten. I 7—14 **likuloaus** är 7 avgjort 1 l, icke n, som man väntar, och som nog är avsedd, i 12 **o** bör även nedre bistaven anses ristad, då den övre sitter så högt upp, att den nedre sitter på stavens mitt. I **au** bör bistaven till **a** även antagas vara huggen.